

kontroli zgodności z prawem decyzji 2008/583/WE i naruszenie prawa do skutecznej ochrony sądowej.

(¹) Decyzja Rady z dnia 15 lipca 2008 r. wykonująca art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylająca decyzję 2007/868/WE (Dz.U. Dz 188, s. 21).

Skarga wniesiona w dniu 22 stycznia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-30/09)

(2009/C 82/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: A. Sipos oraz P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez brak sporządzenia zewnętrznych planów operacyjno-ratunkowych dla zakładów, które powinny stanowić przedmiot takich planów, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 11 dyrektywy Rady 96/82/WE (¹) z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi w brzmieniu zmienionym dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Z pism skierowanych przez administrację portugalską do Komisji odnośnie tej dziedziny wynika, że żaden z zakładów objęty obowiązkiem sporządzenia planów operacyjno-ratunkowych posiada swój przyjęty plan operacyjno-ratunkowy.

Artykuł 11 dyrektywy 96/82 stwarza dla państw członkowskich obowiązek zapewnienia, że podmioty gospodarcze będą przekazywać właściwym organom informacje konieczne dla sporządzenia takich zewnętrznych planów operacyjno-ratunkowych. Właściwe organy powinny sporządzić takie plany.

W myśl ust. 4 art. 11 dyrektywy zewnętrzne i wewnętrzne plany operacyjno-ratunkowe powinny być poddane przeglądowi, testom, zmianom i uaktualnieniom w terminach nieprzekraczających trzech lat.

Zgodnie z informacjami dostarczonymi przez samą administrację portugalską, żaden z tych obowiązków nie został wykonany w Portugalii.

(¹) Dz.U. L 10, s. 13.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővarosi Bíróság (Węgry) w dniu 26 stycznia 2009 r. — Nawras Bobol przeciwko Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal

(Sprawa C-31/09)

(2009/C 82/28)

Język postępowania: węgierski

Sąd krajowy

Fővarosi Bíróság

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Nawras Bobol.

Strona pozwana: Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal.

Pytania prejudycjalne

Do celów stosowania art. 12 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE (¹):

- 1) Czy należy uważać, że dana osoba korzysta z ochrony i pomocy agencji Narodów Zjednoczonych na tej wyłącznie podstawie, że ma prawo do takiej ochrony lub pomocy, czy też konieczne jest, by rzeczywiście otrzymała tę ochronę lub pomoc?
- 2) Czy ustanie ochrony lub pomocy ze strony agencji dotyczy pobytu poza obszarem działań agencji, zaprzestania działalności agencji, okoliczności, że agencja nie może już przyznać ochrony lub pomocy, czy też obiektywnej przeszkody powodującej, że uprawniona osoba nie może otrzymać ochrony lub pomocy?
- 3) Czy bycie beneficjentem dyrektywy oznacza uznanie statusu uchodźcy lub którejkolwiek z dwóch form pomocy wchodzących w zakres stosowania dyrektywy (status uchodźcy i status ochrony uzupełniającej) w zależności od decyzji państwa członkowskiego, czy też nie powoduje automatycznego uznania żadnej z tych form, lecz jedynie fakt podlegania podmiotowemu zakresowi stosowania dyrektywy?

(¹) Dyrektywa Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony, Dz. U. L 304, s. 12.